

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ 2024

A1. Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τίλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, ένας άντρας από πολύ αριστοκρατική γενιά, αλλά με χαρακτήρα πολύ διεστραμμένο, συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Τον είχαν ακολουθήσει ορισμένοι άντρες επιφανείς αλλά αχρείοι. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή τους, πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανένας δεν θα είναι τόσο ανόητος, που να μη βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, κανένας τόσο αχρείος, που να μην το παραδέχεται.

B1.

1β, 2α, 3β, 4γ, 5γ

B2.

ρεαλιστής: rem

σοσιαλισμός: Socii

στραγγαλίζω: strangulāti

φίρμα: confirmavērunt

ρήγας: regie

Γ1.

nobilissimi generis : nobilissima genera

clari: clariores / clarissimi

quidam : cuiusdam

viri : viros

urbe : urbium

carcere : carcer

spem : spe

sententiis : sententiam

multi : multum - plus - plurimum

id : earum

coniuratiōnem : coniuratio

Γ2α.

pervenerit: pervenire

videat: vidēre

fateātur: fateri

Γ2α.

coniurāvit : coniurem
consecūti erant : consequuntur
expulsus est : expellebas
deprehensi sunt : deprehendendi
aluērunt : aluissemus
nascentem : nascituram
dicerent : dic
intellego : intellectu
fore : esse

Δ1α.

ingenii: είναι γενική της ιδιότητας στο vir

ex urbe: είναι εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης/κίνησης από τόπο στο expulsus est

eius: είναι γενική κτητική στο socii

non credendo: είναι απρόθετη αφαιρετική του γερουνδίου που δηλώνει τρόπο στο confirmaverunt

factum esse: είναι αντικείμενο στο dicerent και ειδικό απαρέμφοτο. Έχει ως υποκείμενο το id ετεροπροσωπία.

Δ1β.

Δευτερεύουσα αναφορική συμπερασματική πρόταση, με όρο αναφοράς το neminem. Λειτουργεί συντακτικά ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης (Nunc intellego... neminem tam stultum fore). Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui που βρίσκεται μετά τη λέξη tam (το οποίο συμβάλλει στον εντοπισμό της αναφορικής συμπερασματικής) και είναι αρνητική. Εκφέρεται με Δυνητική Υποτακτική, γιατί το συμπέρασμα στα Λατινικά είναι μια υποκειμενική πράξη ή κατάσταση, και συγκεκριμένα με Υποτακτική Ενεστώτα (fateātur), γιατί εξαρτάται από ρήμα Αρκτικού Χρόνου (intellego-Ενεστώτας). Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων και δηλώνεται στο σύγχρονο στο παρόν.

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilīnam ipsum proelio victum interfēcit.

Δ2β.

Πρόκειται για αφαιρετική απόλυτη ιδιομορφη που δηλώνει χρόνο. (Marco Tullio Cicerōne et Gaio Antōnio είναι τα υποκείμενα. Το consulibus είναι κατηγορηματικός προσδιορισμός.)

Τροπή σε δευτερεύουσα χρονική=>

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antōnius consules essent.

**ΓΑΒΡΙΛΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑΚΗΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ
ΧΕΙΛΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ-ΑΡΓΥΡΩ**